

szórt fel, melynek lecsillapultával a lélektelenség, több ízben kör- támaszkodva s könyves szemekkel púdta:

„Nem tudtam sugó után játszani, de ebben tudom azt elmondani, amit az angall. Többször adott rá alkalmat a Debreczen város színpadján fellépőknek mindmegannyi nevezetes em- nek. Ep a napokban 35 esztendeje a Debreczenben, mely akkor Magyar- nyelvű volt egy közönség előtt,

az egész Magyarország volt, fellép- nek a magyar szabadságharc sebe- rre történt. Később ismét fel lettem hívni a debreczeni nemzeti színház- ban. Most 50 éves színi pályám kezdetével tisztelt meg Debreczen város közönsége. Minden fellépésem e szí- nyű nagy ünnepnapja életnek, mind- nagy érzések vannak közt, mint a szíval elmondhatók. En egy hosszú utalmát viszem el innen magammal több hálám áldását hagyom itt he- gyem ragyogott Debreczen város neve színi múltjában, úgy ragyogjon az a földön. Isten áldása és a nemzet- ne emelje e várost és lelkes közö- nekét!”

„Ez a színi nem akaró taps és a színi beszédet. Ezután kezdődött az előadás.

„A büszke római anyát láttuk, a Shakespeare képzeltette el. Jókai- nek mindig a régi. Hangja még mindig érzélem minden változatának vissza- né képes. A nagy művész jól tudja, a közönséggel rendelkezik még s e szerint meg alakításának alapszíneit. A góg- kitérését mintegy magába fojtotta, a megrázó hatással; de annál csodá- zást találtak játékaiban a gyász, a és s anyai szeretet.

„A számozott Coriolant a kapu elé- kivált a küldötség jelenetében fej- művészetének egész hatalmát.

„A jelenet csodálatosan igaz volt. Más- nek a biztos hatást tudatában szólnak. Jókai né könyörög, fenyeget, átko- nek minden ujját fokozta után mu- nyát s megdöbbenését a várt győze- radsa felett. E mellett minden je- steni való kép volt s egész játéka egyszerűség látszott meg, a mely a két jellemzi.

„A színtársulat is igyekezett a töle tel- hebb szolgáltatni. Kiss né mint Vir- álfy mint volkszus vezér s kivált a h ur (Menenius Agrippa) érdeme- rő felemelést, ki a híres mesét ügye- lta és abban a jelenetben, melyben a gunyolódó volkszus öröket, jól ki- ur haragját. Jók voltak a rendezés jelenetek is. Jókai Mór, ki később le- színpadra, a nála megszokott udva- mondott kellemes dolgokat az egyes- nek. Abonyi urnak, ki a czimszerepet színi mondta, hogy játéka fölér a buda- akításal is. És Abonyi ur csak- l játszott néha, kivált a meglátás je- ni. De az a folytonos erős hang nem- nekán előnyére. Mikor gyermekéhez s abhoz beszél elégius dolgokat, ő a legerősebb hangkifejtést alkalmazza.

„A szerepében van szarkasztikum, van an szerelem, van megőrtés — és érzélem csöndes, vagy épen a minden- zében szokott hangot kiván. Az Abo- kátka egy csupa vérvörös színnel fes- z. Azonban az igyekezett s a tagadhato- előismerést érdemelnek nála.

„Jókai-pár tiszteletére rendezett pén- kett is fényesen sikerült a „Bika” nagy- ében. A fényes közönség körülbelül- kéket foglalt el s a páholysokat is nagy- lélyközönség töltötte meg. A diszebé- jelenetek sorában voltak gróf Degenfeld főispán, Simonffy Imre polgármester, sz Bálint püspök, Rácz Gyula alispán, y Dániel sat. képviselő volt a hon- tikar, színtársulat s városunk intelli- csaknem teljes számmal.

„Az asztalnál s páholysokban levő höl- ző tudósítók a következő neveket fel: Veres Lászlóné, Csanak Józsefné, Csanak Iona, id. és ifj. Pusztai Sándorné, Imréné, Fráter Erzsike, Kaszanyiczky Sesztina Lajosné, Sesztina Iona, Tó- ritusné, Holländer Gyuláné, Berger E. dr. Rotschnek V. Emilné, dr. Scheer Feischl Károlyné, Nemes Kálmáné, lonka, dr. Ujfalussy Józsefné, Bérassy E. Bérassy Gizella, Ferenczy Eleké, suláné, Borsos Berenczné, Borsos Irma, ivadarné, B. Kovács Gyuláné, Zádor Tikos Istváné, Ormódi Lajosné, Katz Halmayné, Szele Györgyné, Gaál Jó- Nánássy Lászlóné, Kaifka Róza, özv. Ferenczné (Budapestről), Szinay Gyu- V. Vecsey Imréné, ifj. Vecsey Imréné, Gizella, Gáll Teréz, Mayer Antalné, Imréné, Sámi Béláné, Tordai Gábor- ter Zoltáné, Futó Mihlyné, Szabó és sat. Huzella Mátyásné, (Budapest- césányiné, Ditróiné, Kissné, Pálffy Anna Fontban egy órákora jelent meg Jókai- ne Laborfalvi Róza az ünnepelt mű- Vélük volt leányuk Jókai Róza fehé- ve. Jókainak és nejeinek mellett érdem-

jel díszítette. — Jókainé kék bársony ruhát viselt.

„Az asztalnál ott az ünnepelt Jókai-pár között gróf Degenfeld főispán, jobbikján Ré- vész Bálint püspök, Csanak József és Csanak Józsefné, baljukon Fráter Imre, Simonffy Imre, Veres Lászlóné és Vértési Arnold.

„Ezután Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester poharát emeli Jókai Móra, mint a magyar irodalom fejedelmére. — Ft. Ré- vész Bálint püspök ur szépen előadott to- asztalján a „Jókai-párt” élteti együtt, mert — pap lévén — nem akarja elválasztani, a kiket Isten egyesített. Sikerült párhuzam volt, melyet az egyház főpapja Thália között vont.

„Most Jókai Mór kelt fel s mely fi- gyelem között emelte el következő toasztot:

„Most harminczöt esztendeje, hogy sze- rencsém volt Debreczen városának legelőször vendége lehetni feleségemmel együtt. 1849. eleje volt. Egy kis földszinti szobánk volt a Szent Anna-utcában. A feleségem maga főzött a nyított konyhán, én pedig magam vásárol- tam be a piacra a húst s más konyhaszük- ségetet, s hoztam haza a bundám alatt. Ne- kem e szerint Laborfalvi Róza volt a szá- k a c s n é m, s Laborfalvi Rózáknak Jókai Mór volt az i n a s a. Ez már csak egy elég nagy uraság. De még azonkivül egy élethallalál- kúzdó miniszteri tanácsost is vendéglő fogad- tunk, sőt még néha egy inséget szenvedő mi- niszter is ült az asztalunknál. A lábunk alatt pedig rengett a föld, fejtünk felett leszakadni készült az ég s köröskörül hömpölygött felénk az özvív: Debreczen volt benne az Ararát hegye. Hej ha akkor azt mondta volna a fel- séges Mindenható: „no gyermeim adok nek- tek szabad Magyarországot, viruló hazát (?) nemzeti életet (?) magyar kormányt s kibé- kitelek az ellenségeiddel! (?) Elfogadjátok-e? de nagy Te Deum laudamust tartottunk volna a debreczeni templomban! Hanem hát nem azt mondta; de bizony kiszaladt alólunk a föld; rászakadt a fejtünk az ég selsepért az özvív. Még a debreczeni kis menedék se maradt meg. De mi azért akkori fiatalok nem dobtuk el magunktól az életet; pedig veszve volt minden, a mi emberi lelket ehhez a föld- höz köt: haza, életpálya, hirnév, nemzet, be- csület! Hanem újra kezdtük az életet s nyom- rul-nyomra igyekeztünk visszaszerezni mind- azt, a mi el lett veszve: hazát, életpályát, nemzetet, becsületet. És most harminczöt év múlva — bizony nagy kerülővel, — amihez képest Mózes bujdosása a pusztában valóságos kéjtudás — ismét visszajutottunk Debreczenbe s találunk a hajdani sárfészek helyén egy pa- loták városát, mely az igazi magyar világ, a nemzeti kultúra metropolisának nevé érdemi- meg; s találunk egy haragos nép helyett, mely még az igazi király fejé- ről is letepte a koronát (?) egy- lelkesült népet, mely jó kedvében még a mu- zsák felkentjeit is megkoronázza. És Debre- czen városának senki sem segített az emelke- désben őt nem tették nagy folyóvizek ország- emporiumává, neki nem adott az ország mil- liókat a szépitésére; a külföld nem járult újjalakításához, még idegen népfaj sem köl- csönözte neki esztét, iparkodását; e város nagyságát, emelkedését saját népének, a tós- gyökeres magyar faj eszének, munkásságának köszöni. És hirnévét megállapítja az igaz (?) szabadságnak és felvilágosodásnak szelleme, mely mindig tüzhelyét és oltárát találta De- breczenben akkor is, mikor sóványkerítése volt, most is, midőn palotasorai vannak. Ezért a „magyarok városáért” emelem én poharamat kegyelmeitekhez, de szívetem Istenhez, a kire legihletesebb érzelmeim vezetnek, valahányszor Debreczenben visszatérek s a multra és a jelenre gondolk. Teljesítse Isten azt a fényes jövőt e város felett, melyet az megérdemelt: abban a sebesen haladó arányban, amit az a két Januáris köze felmutat: 1849—1884.

„Együttal poharát emelek a mi kedves házi gazdáinkra, kik a Szent Anna-utcai egykori szerény szakácsnéknak és az ő inasá- nak ily fényes vendégszerető ellátást szerez- tek 35 év után: a minek munkáit ők is, a haza szolgálatában jubiláns ősz fejek, — velünk együtt küzdöttek végig. E város polgármeste- rért Simonffy Imrét és a muzsák pártfogóját Fráter Imrét a mi házigazdáinkat és az én kedves főpapomat Révész Bálintot az Isten sokáig éltesse.

„Ezután a többé-kevésbé sikerült toasz- tok egész sora következett; szóllottak G é r e s y Kálmán tanár, ki színművészetünk multját róla adott elő érdekes adatokat, — dr. Ze- lizy Dániel, — Vértési Arnold, — G á s p á r Imre, ki a helyben működő írók nevében köszönté fel az ünnepeltek, — T ó v ö l g y Titusz, ki felköszöntötté hatással adta elő, — N e m e t h y Károly, ki Jókait — általános tetszés között — mint „legszar- nokabb fejedelmet” köszönté fel, a ki minden szívet lebilincsel Jókainában felköszönté a feje- delemnőt is, (mivel közjogok szerint a király- nököt is koronázzák), — K o v á c s Gyula, ki pöntejeit Jókai regényeinek czíméből állí- totta össze, B u z á s Pál, ki Jókait, mint pre- sbitert üdvözle sat. R é v é s z Bálint püspök s az ünnepelt író több ízben is felszóllalt. J ó k a i a h ö l g y e k e r t is emelte poharát, de legnagyobb hatást keltett akkor, a midőn visszautasítja a király „c z i g á n y k i r á l y ” czimet; ők az irodalomnak — ugymond — ó r e g e i. Epen ezért azt a tanácsot adja az ifjúságnak, hogy ne ezen királyságot, de az öregséget irigyeljék Jókaitól és Jókainától és erre törekedjenek. Érkeztek időközben üdvözöl- táviratok K ó r ö s i S. K i s s L. képviselők- től, T e l e k i Sándortól ki Nagybányáról küld-ött táviratot „a J ó k a i p á r n a k a b a u-

ketten”, s üdvözli a „legnagyobb magyar” író és művésznőt a leg- magyarabb városban legnagyobb b a r á t j o k. ” Az ünnepelt pár négy óra fele távozott el a társaság éljenél kísérve.

„Este 9 1/2 órakor indult el a fáklyásme- net a főiskolától s az inopzans menet (kísérve a katonai zenekar által) 7 óra felé érkezett a főpiacson levő Csanak-ház elé. Midőn Jókai Mór, neje helyett az első emeleti ablakban megjelent, N e m e t h y Károly, az ifjúság szószólója emelvényre lépett, ezuttal is szép szónoklatot mondott. Nagy térszűkben csupán kivonatát közölhetjük. Nagy hatást keltett mindjárt a beszéd elején, midőn a régi Róma Volunnáját s most, a kálvínista Róma, Debre- czen által ünnepelt Volunnát dicsőíti. Meg- emlékszik a Petőfi társaság látogatásáról s ki- emeli a mai ünnep kulturális fontosságát. Így végzi szónoklatát: „Mi ifjak nem sokára ki- öltjük fáklyáinkat, de keblünköl a lelkesedés tüze nem fog kialudni soha! Igen, a milyen lelkesedve kiáltjuk most egy szívvél egy lélek- kel, oly lelkesedve áldjuk mindég nagyneve- det... Jókainét, hazánk büszkeségét, a tra- goedia királynőjét, ... a magyar irodalom ki- rályával Jókai Mórral együtt az isten sokáig éltesse! Eljénke!”

„Jókai Mór válaszából a következőket je- gyeztük fel: „Szeretett ifju barátim! Mély hálával köszönöm meg tinektek fel e s e g e m n e v é b e n azt az édes lelki örömet, melyet neki szereztek, azt a lelkesedést kitüntetés, melylyel elhalmoztatok. Ez az örömmeg- kettős. Midőn fáklyavivő soraitokon szemem végig néz, eszembe jut, hogy e fősikola volt 300 éven át a hazai tudományosság és sza- badság zászlóvivője, ennek köszönhetjük, hogy megállhattunk a zivatarkok között. Minden ki- csinny nemzetek ezen az uton keil haladnia. Ti se oltastok ki e fáklyáknak tüzet. Talán jó idő, a midőn szükség lesz a ti részvete- tekre; talán nincs is messze azon idő, mikor összejön a sötétség a világossággal, re- ményem, hogy titeket is ott foglak találni a nemes ügy szolgálatában. Jaj annak a nép- nek, melynek ifjúsága nem hevül a szép, jó és igaz iránt, de kétszeresen jaj a magyar népnek. E fáklyákat lefele né fordítsátok. Rossz jelensége van az időnek, soha nem hal- lotta a világ, hogy az ifjúság reakció szol- gálatába szegődjön az élet ellen, hogy oda- dobja az életet. Hát nincs már hit a halha- talanságban, hanem a hit a lélek halhatat- lanságában van? Ti járjátok elől jó példával, hogy töletek tanuljon a haza ifjúsága. Meg- halni szép a hazáért, de még szebb élni azért! Eljétek ti is a haza javára. Isten ki- sérjen küzdelmeitekben.” E szónoklat után újra kitértek az éljenek, mire az ifjúság máglya- kat rakott a fáklyából s fel 8 óra előtt (a katonai zene hangjai s a Jókai pár éltetése közben) a menetet elosztott.

Helyi hírek.
* Lapunk mai vezércikkébe tolibából csuszott „kormányparti honfitársaink” helyett a „kormányparti elvtársaink” kifejezés.
* A Jókai pár városunkban. Csütörtökön délután, midőn Jókai Mór megérkezett, Cs a n a k József urnál uzsona volt rendezve,

ezután Jókainé a színházba ment, hova őt férje és Róza leánya követték. Este a vacso- rában Jókaiékön kívül, csak is a családtagok vettek részt. Csütörtökön délelőtti látogatást tett a nagy művésznél a F o l t é n y i pár. Tegnap délelőtti több látogatást fogadtak a diszebéld kezdetéig, a mely után Jókaiék szá- lásukra mentek s ott várták be a fáklyás- zenét, a mely után ismét odahaza maradtak. A vacsorában több vendég vett részt ezuttal. Ma reggel 1/2 10 órakor Jókai Mór és neje ifju Csanak József ur kíséretében a főiskolá- ba mentek, hol minden nevezetességet meg- szemlélték. Először is a könyvtárba mentek, hol G é r e s y Kálmán kalauzolta őket, meg- nézték az imatermet, aztán a Petőfi szobrot, a disz gyűléstermet, a természetrajzi és ter- mészetzeti szertárokat, hol K o v á c s János tanár vezette őket. A lépcsőkön az ifjúság lelkesülten éljenzte a kiváló vendégeket. — Azután a C s o k o n a i szobrot tekintették meg s egy órai időzés után eltávoztak. Érdekes- nek tartjuk megemliteni, hogy a könyvtárban az ott elhelyezett „gerundium”-ot (tüzöltő nagy bot) M e g y a s z a i Gyula volt nagy botos, hatalmasan megfogatta előttük. Fel 12 óráig a két kitiúó vendég odahaza időzött s akkor a város diszfogata több kocsit kíséreté- ben a Csanak ház elé robogott, s a város kedves vendégei többek kíséretében az indó- házhoz hajtottak, hol bevárták a budapesti vonat indulását s a legszívesebb szavakban vettek bucsut ugy az ismerősöktől, mint az őket előzőleg közönségűl. Az eltávoztak társ- saságában voltak gr. Degenfeld főispán, Ré- vész Bálint püspök, Rácz alispán, Simonffy Imre kir. tan. és polgárm., Körner főkapitány, Fráter Imre, gr. Vay Dániel, Komlóssy Arthur, a színi egyesület több tagja, a Csanak- család, a Krecsányi-pár, több színész és hir- lapírók stb., kiktől a távozókat szívesen bucsut vettek.

* A „kölcsonös-szegélyző-egylet” igazga- tósága Simonffy Imre kir. tanácsos polgármes- ter elnökölte alatt f. hó 29-én azaz k e d d e n d. u 5 órakor a városháza nagy tanácstermé- ben gyűlést tart. Ekkor fog az ügyész válasza is eldönteni és mindent elő fog készí- teni, hogy lehetővé tegye, hogy az egyet- működését f e b r u á r 2-án szombaton meg- kezdhesse.

* A „kereskedői kör” ügyében kiküldött bizottság f. hó 27-én vasárnap d. e. 10 óra- kor a helybeli terménycsarnok helyiségeben (Szikszay-ház) ülést tart, a melyben az alap- szabálytervezet fog tárgyalás alá kerülni.

* Spanyol diákok léptek fel tegnap este színpadunkon. Délelőtti lékettek a vonatról s így este érkezett meg Nyiregyházáról. A „T i s z t u r a k a z á r d á b a n a ” című ope- rette 2-ik felvonása után két zenedarabot ad- tak elő s a második nagy tetszést aratott. A 3-ik felvonás után is két darabot adtak elő s

a másodikat melyben daloltak mandolin kísé- ret mellett megiméltette a közönség. Ma és holnap is felfognak lépni s mint ritkaságot ajánljuk a közönség figyelmébe.

* Azon alkalmi verset, mely 600 példány- ban lett kinyomva és az előadásra a páholysok és közönség között kiosztattak, (nehogy a szét- szórásokról csak egy példány is lángot kapván a zsufolt házban éleveszélyes zavar keletkez- zék) K o v á c s József kir. járásbírószági tiszt- viselő írta, ki már több sikerült költeményé- ről ösmeretes. Három diszpeldány aranyozással is készült ez alkalomra, egy Jókainé, egy Jó- kai s egy a Jókai Róza k. a. részére.

* A ker. és Ipar. kamarától. A nagymél- tóságú m. kir. földmívelés ipar- és kereske- delemügyi miniszteriumnak Budapestén 1884. január 17-én 1895 sz. a. kelt értesítése szerint a román hivatalos lap „Monitorul Oficial” f. é. január 4-ik számu az ottani közmunka mi- niszteriumnak egy közleményét közli, melyben a román vasutak számára 80000 ker, első mi- nőségű repceolajnak szállítása iránt pályázat nyitattik. A szállításnak következő részletekben kell történie. 1.) f. é. márczius 31-ig 20000 krg. 2.) f. é. június 15-ig 30000 krg. 3.) f. é. október 15-ig 30000 krg. Az ajánlatok f. é. február 15-ik napjának délután 2 óráig nyuj- tandók be Bucarestben a vasutak főigazgató- ságának P.) osztályához „oferta pentru uciú de rapita” boríték alatt. Mindegyik ajánlathoz 1. kgr. mustra és biztosítékul az érték 5%-a melléklendő. — A bélyeg illetékeket és egyéb díjakat az ajánlattevő viseli. Kővelebb felvilá- gosítást Tárzó ice kerületi hatóság gazdasági osztályában nyerhetni. Miről az érdeket kö- rök tubomásul tisztelettel értesítettek. A d- b- reczeni kereskedelmi és iparkamara.

* Színház. Hétfőn adatik dr. Klausz ked- den Essex gróf, a midőn Siposné Dobozó Lina asszony jutalomjátéka lesz. E szép dráma előadását, melyben a kitiúó művész nőnek szép szerepe van, ajánljuk a közönség figye- mébe.

* Hirdetés. A nagyméltóságú m. kir. bel- ügyminiszteriumnak 73123/VIII. a. 1883. sz. a. kelt körendelete értelmében közhírré tétetik, miszerint a budapesti államrendőrség legény- ségi állományába minden hónap 15- és 30-án történnék felvételek. — Miről magukat felvé- tetni óhajtok azon hozzáadással értesítettek, miszerint a kiszolgált katonák és honvédek elsőbbséggel bírnak, s fent jelzett időt megelő- zőleg a budapesti főkapitányság IV-ik kerület hatvány-utca 4-dik sz. a. levő helyiségeben tartoznak egy pár nappal előbb jelentkezni Debreczen, 1884. jan. 16.

Nagy mesterünknek
Jókainé Laborfalvi Rózáknak
Debreczen, 1884. január 24.
Zeng a dal madárka ajkán
Ha a nap mosolyg le róza;
Nyitja helyét ezer virág
Napsugár hangjokla!
Művészeted langja, mint nap,
Bavos, tiszta fényben ég;
Fakasszon az éj, virágot
Gyujtson égi tiszta lángot,
Bened, ifju nemzedék!
Ditróiné E. M.

Felolós szerkesztő: GÁSPÁR IMRE.
Kiadó KUTASI IMRE.

KRAICZ GYULA
előbb ORMÓS FERENCZ
norinbergi- és diszműáru-üzlete Debreczenben, a főpiacson,
SCHEER BERNÁT ur házában, a „Bika” szállodával szemben.
Ajánlja dusan berendezett raktárát.
Vadászati- és védő-czikkek;
Percusion, Lefauchaux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, töltény-
t skák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és tászkák.
Lovaglásra:
Angol disznóbőr nyergek, kantárok, izasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkan
tyuk, lovagló vesszők, bo'ok és ostorok, valódi angol nyereg-zappan.
Utazáshoz:
Bőr-, vászon- és fa-öndök, tászkák, toilethez berendezett cassettek és tá-
kák Plaid szíjak, gummi-köpenyek.
Háztartáshoz:
Asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca-ezüst nyéllel, brittania-érecz,
pakfong, alpacca és alpacca-ezüst kanalak, eczet, olaj és vsjartírok, cukor-
vágók és szelenczék, theafzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrők, gyors-
forralók, fa, pléh, brittaniai érecz- és alpacca-tálcák, asztali gyertyatartók, réz,
vas, bronz, brittaniai érecz, pakfong, alpacca és alpacca-ezüstből, R. Ditmár-féle
asztali és függő petroleum-lámpák, madár-káliczkák, virágasztalok, sodavizgépek.
Toiletthez:
Fésűk, fog, köröm, haj és rubakékék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölni-
viz és illatszer-k. Bili legyezők, ékszerok, virágocokor tartók, legyező zsinórok.
Küübféle diszaruk vas, bronz, fa, porcellán, maché és bőrből.
Optikai czikkek:
Orrcsüptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és színházi látszővek, barometrum,
hévmerők, szesz, cukor, bor, sör, eczetmérők, vízmértékek.
Legujabb divatu férfi és gyermek kalapok
keztjük, esernyők, sétabotok, tajékpipák, szivarszipkák, zsebkések, pénz és
szivartárczák, dhányvágó gépek.
Bánfi-Hunyadi hazai készítésű GYERMEK-JÁTEKOK nagyválasztékban.

338. P.
1884.
Árverési hirdetemény.
A Semsey Jenő-féle hitbizományi záros tömeghez tartozó és a balmaz-uj- városi határterületen fekvő két követ- kező pusztarész, ugymint:
1-ör. A „nagy karinkói” minden épület nélküli és 1100 □ ölével szá- mitva 2100 holdat tevő gye- és kas- szálló földből álló puszta rész.
2-ör. A „Dinyei háti” puszta rész, mely áll 1100 □ ölével számítva 854 holdat tevő gye- és kaszálló- és szántó- földből.
Mindkét pusztarész folyó 1884-ik évi márczius 12-ik napjától számítandó 6 évre, a debreczeni tek. kir. törvény- szék mint hitbizományi bíróságnak folyó 1884-ik évi január 18-án 338/1884. P. sz. végzésénél fogva kiküldött alulírott- nak közbenjöttével közárverés utján ha- szonbérbe levén adandó: ily czéllal árverési határidőül 1884 ik évi, február hó 21 napjának d. e. 9, illetve 11 órája Balmaz-Ujváros községűhánál azon fi- gyelmeztetéssel tüzetik ki, hogy az ár- verelni kívánók bánatpénzül előzetesen 1000 forintot a nagy karinkói, 600 trtot pedig a Dinyei háti puszta részéért a kiküldött kezeihez letenni kötelesek.
Az árverési, illetve haszonbéri fel- tételek addig is kiküldött törvényeséki bírónál ennek a kir. törvényeséknél levő hivatali helyiségeben, ugyszinte zárgond- nok Dalmy Károly urnál Debreczenben megtekinthetők.
Kelt Debreczenben 1884-évi január hó 23-án.
Szűcs István
kir. trszéki bíró mint kiküldött.

